

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertatio Paraeneticæ Apologetica In Vitam Mirabilem, & Cœlestes Revelationes Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanae, Ordinis Sanctimonialium S. Brigittæ in Hispania Fundatricis

Tanner, Jan

Neap., 1690

§. 1. An in novo testamento dentur aliquæ fide dignæ revelationes Divinæ
extra Sacram scripturam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41415

55

DISSERTATIO APOLOGETICA

In Vitam, & Revelationes

VENERABILIS VIRGINIS

MARINÆ DE ESCOBAR:

- I. Ostquàm ea, quæ ad hanc disserta-
tionem præmittere tâquam necessa-
ria duximus, sunt relata, tempus est,
ut jam, clausula hac, licèt longa ad
nostrum institutum utilissima Paren-
thesi, ad eam transitum faciamus.

§. I.

*An in novo Testamento dentur aliquæ fide
digne revelationes Divinæ extrâ Sa-
cram Scripturam.*

2. **S**I in veteri Testamento inter signa credibilita-
tis non postremum fuit donum Prophetiæ, &
divinarum revelationum; quantò magis de-
bet in novo Testamento signum hoc veræ Fidei emi-
nere: prout reliqua omnia signa credibilitatis eminēt;
adeò, ut uni Decadi Martyrum antiqui Testamenti,
respondeant millions Martyrum in novo Testamento,
unusque Sanctus *Christianus* plura miracula intra uni-
cam diem fecerit, quàm in tota veteri lege reperian-
tur. Jam ergo, quemadmodum non defecerunt ho-
mines spiritu prophetico, ac dono revelationum præ-
diti, quamdiù lex vetus duravit; ita multo minus de-
bent

bent deficere in lege Gratiae usque ad diem extremū . Bene Theophilus Raynaudus in *Heterocl. spirit. sect. 2. pūct. 5. num. 26.* dubium, inquit, esse non potest, quin sint in omni etate, ac saeculo revelationes in Ecclesia DEI . Alioqui, ut sapienter admonuit Gerſo tract. de discretionē revelationum, revocari possent in dubium revelationes antiquae, quae aequè paterent calumniis, ac illae, quae posterioribus temporibus, & iis ipsis, in quibus vivimus, accidere compariuntur . Ac proinde Gerſo, ingenia quaedam libera, quae ad nomen revelationis, subito altè tollunt cachinnos, valdè insectatur in praedicto opusculo, sub initium. Nec iis parcat sub finem, qui ex eo quod unum aliquem delusum in revelationibus audierint, diffundunt ejus deceptionem ad omnes revelationibus donatos . Et verò nonnè vel obiter rem inspicienti statim apparet, debere etiam in hoc apparere excessum Gratiae praè veteri Testamento ut plurimi non minus frequenter ac familiariter DEO colloquantur, quàm collocutus sit Moyses, aut ullus Prophetarum veterum ?

3. Neque tamen libris Canonicis Sacrae Scripturae sunt inferendae omnes particulares revelationes ; nam & in veteri lege dubium non est, multò plura fuisse Sanctis revelata, quàm in Sacram Scripturam fuerint inserta ; cum etiam nominentur aliquot utriusque sexus Prophetae, ex quorum Prophetiis, nec litera in sacris paginis legitur . Sic quoque in primitiva statim Ecclesia habemus ex actis Apostolorum, fuisse Prophetas, ac Prophetissas, quorum revelationes non sunt annotatae ; Et verò quis credat DEUM nulli Sanctorum locutum, nisi qui in Sacra Scriptura referuntur ? Imò potius cuivis facile occurret, nullum futurum fuisse finem augendi libros Canonicos, si omne Verbum DEI, cuiuscumque revelatum, eis fuisset adiiciendum .

4. Sed

4. Sed tamen dicet adhuc aliquis: cur ergo Ecclesia saltē non determinat, quānam certae, vel incertae sint fidei? Planē ac si quærent: cur Ecclesia non determinet semper, quisnam verus sit Martyr, dū quispiam videtur pro virtute occidi? quodnam semper sit verum miraculum? quibus Doctorum libris sit, quibus non sit acquiescendum? nempe copia eam obruit; Itā profusa est erga eam Sponsi ejus Christi Domini liberalitas. Qui enim sufficiat his omnibus, tantā quātā opus est, diligentīā examinandis? Unius Sancti canonizatio, quot annorum studia fatigat? Ad unius libri suspecti condignam trutinam Concilia congregantur: Quid ergo si singulas in novo testamento, tam copiosas revelationes simili studio excutere vellet? sufficit ergo quemadmodum in aliis libris præstantissimis, quod viri in Theologia tam mystica, quā speculativa, & morali præclare versati, nihil in eis inveniunt dissonū, & discrepans ab eis, quæ Ecclesia tanto adhibito apparatu vera esse pronuntiavit, utpotē ad quæ tanquam ad Lydium lapidem, reliqua, quæ subindē nova emergunt, sunt examinanda: prout factum est cū multis lucubrationibus in Tomos SS. Patrum insertis, quibus tamen alia ab Ecclesiæ calculo auctoritas non accessit.

5. Quanquam etiam revelationes hujusmodi aliquas sumpsit sibi Ecclesia, quandoque solemniter examinandas, ac approbandas, prout contigit revelationibus S. Brigittæ Viduæ à Conciliis Constantiensi, & Basiliensi, nec non ab Urbano VI. Bonifacio IX. & Martino V. Romanis Pontificibus collaudatis, & commendatis, id quod videre quisque potest in ipso vestibulo harum revelationum, ubi hæc approbationes, unā cum magnorum aliorum virorum doctorum elogiis solent apponi.

H

6.Nec

6. Nec majori opus erat approbatione ad eum, quem Divina Majestas in eis spectat finem: nempe ut nobis auxilio essent ad salutem æternam; prout ad eandem nobis inserviunt scripta, ac dicta à SS. PP. Sapientiæ, ac sanctitatis plenissima: ut & variæ historiæ fide planè dignæ, etsi non tantâ, quanta libri Regum, aut acta Apostolorum. Planè enim inepti esset hominis, nihil penitus, præsertim si rarum, & admirabile appareat, velle prò vero agnoscere, nisi necessitas Divinæ Fidei ei imponatur. Ridemus, sic delirantes Hæreticos, qui dum per nimiam cautelam, nihil quod Sacram Scripturâ non contineatur, volunt recipere; ipsammet Sacram Scripturam sibi eripiunt: imò sic, nec sciunt, se ritè baptizari; cum nullibi in Sacra Scriptura exstet, hanc, quæ eis superfunditur, esse veram aquam, &c.

7. Quanta autem etiam apud quosdam Catholicos sit hoc in genere morositas, patet; quia nec approbatio Ecclesiæ eis sufficit, si quidem & revelationes S. Brigittæ aliqui nauseant: id quod etiam provenire potest ab aspera indole, aut prava consuetudine, vel denique etiam ex pœna DEI, cujus justo judicio nō datur eis gratia, ut tantos thesauros possint, ac sciāt in occasiones cœlestium meritorum adhibere: planè prout videmus fieri cum Indulgentiis quas quidem aliquas in Ecclesia dari non dubitant, sed in particulari de singulis Indulgentiis sunt, qui dubitent: nunc quidem: an Pontifex causam sufficientem habuerit? nunc, an sufficiant opera præscripta? nunc, alia, & alia examinando, semperque certitudinem majorem requiringdo, donec vita elabatur, & ipsi nullius Indulgentiæ fiant compotes.

8. Longè aliter ipsimet Summi Pontifices: apud quos quanta fuerit auctoritas revelationum SS. Brigittæ,

ra, & Catharina Senensis, etiam num in carne viventium, patebit legere volenti Historiam Ecclesiasticam, ubi inveniet, earum præcipuè intuitu Sedem Apostolicam Avenione Romam rediisse. Inveniet etiam inter reliquas rationes, quibus Urbanus Romæ residens, verus fuisse Pontifex, adversarius verò ejus Clemens, Schismaticus, probatur, adferri à maximis viris eam, quòd S. Catharina Senensis ità constanter asseruisset.

§. II.

Quenam sint in Ecclesia illæ Revelationes; & an inter has etiam recensendæ, quæ continentur in mirabilis Vita Venerabili Virginis Marine de Escobar.

9. **E**T si revelationes à DEO privatim hominibus Sanctis in novo Testamento factæ, sint innumerabiles, cum pauculi sint ex celebrioribus Sanctis, quibus non legatur Divina Majestas fuisse locuta: quædam tamen sunt prolixius annotatæ, quin & in speciales libros redactæ: de quibus ut generatim feratur judicium, eæ solæ videntur admittendæ, quæ à doctissimis, sapientissimisque simul ac sanctissimis viris diu probatæ, multum excusæ, demum plurimum collaudatæ; ab Episcopis permissæ, ab Ascetis admissæ, ab Ecclesia DEI, non reprobatæ sunt.

10. Antiquissimus ejusmodi libellus est in Bibliotheca SS. Patrum, cui titulus, *Hortus Pastorum*, continens revelationes factas cuidam Sancto Viro nomine Hermeti, cujus libelli tanta olim fuit in Ecclesia æstimatio, ut ejus auctoritate ad tempus Paschati celebrando statuendum uteretur. Exstat & libellus reve-